

Мишача рада (1863)

Глібов Леонід Іванович

Задумала Мишва вчинить велике діло,
Щоб слава загула про них
По всіх усюдах, щоб вдивило
Не то людей — котів дурних.
Мишей до біса назбігалось.
Чимало й Пацюків зібралось,
Старих і молодих.
От в кухві тій, що з борошном стояла,
Уся громада посідала —
Розслухать, що і як.
Найстаршенький Пацюк мовляє так:
— Оце зібрались ми, панове громадяни,
Про от що розсудить:
Пора б і Мишам в світі жить
Так, як живуть усі миряни.
А для того нам треба положить:
Щоб був порядок в кожному ділі —
Збирати раду щонеділі...
Чи так, чи, може, як?..
— Розумне діло! Так, то й так!..—
Гукнула разом вся громада.
— А щоб була доладна рада,—
Старий Пацюк кричить,—
Закон постановить:
Пускать на раду всіх хвостатих,
А куцих не пускать,
Бо хто бував в руках проклятих,
З того добра не ждуть!
Чи так? Рішайте, коли чули!..
— Так тому й будь! — усі гукнули.—
Так!.. Куцих не пускать!..—
Мишва таку приміту знає:
У кого довший хвіст — той розум більший має
А хто свій хвіст ізбув,
Той дурнем всюди був —
Чи то в якій-небудь пригоді,
Чи на війні, чи у поході.
От через тиждень, в темну ніч,
Справдилась Пацюкова річ:
Була між ними перша рада.
Зібралася як слід уся громада;
Посіли, гомонять...
Аж гульк — і куций є між ними...

Ну що його робить з дурними?
Ну як утерпіть — не сказать?..
Пацюк углядів молоденький —
Та зараз дядька штовх тихенько:
— А що ж се,— каже,— як се так?
Відкіль се взявся неборак?
Чому ж йому ніхто не вкаже?
Та се вже, справді, сором, глум!..
— Цить, язикатий! — дядько каже.
Бо то ж мій кум...

1863

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/myshacha_rada